

[Alfred Jensen.]

får en vis underordnet stilling under en forsvarskomité i Washington, der får det store ord og måske den afgørende indflydelse på, hvorledes vore militære foranstaltninger skal ordnes. Det må forudses, at der vil blive grebet ind i ordningen af vore anliggender med hensyn til vore samlede militære udgifter, materielindkøb, tjenestetid, indkaldelse af styrker og deres placeringer, ja, reelt sagt at hele vor hær og flåde fremtidig stilles under en anden og højere magts afgørende indflydelse og dermed vel også i en given situation kan blive beordret til tjeneste i et fremmed land i betydeligt større omfang, end det her er tilfældet. Alligevel har spørgsmålet jo dog sin store betydning og sin store interesse. Her drejer det sig om udgifter, hvis beløb vi ganske vist ikke har fået nogen oplysning om, men som for første års vedkommende androg 38 mill. kr. Det er dog et ikke ringe beløb af den danske skatteydernes lommer. Dernæst drejer det sig som sagt om at tage flere måneder af de unge menneskers tid, en tid, som er særdeles værdifuld for dem, og tage den til en anvendelse, som — det er jo det indtryk, man almindeligvis har — slet ikke forstås af dem, fordi de føler, at det hele er meningsløst.

Da dette forslag i 1947 var til afgørelse her, gik vi imod ordningen på grund af de økonomiske vilkår, som ligger til grund for den. Vi gav udtryk for den opfattelse, at englænderne burde stille materiel gratis til rådighed for styrkerne. Vi gjorde det, fordi vi finder det urimeligt, at Danmark dels gennem køb og dels ved leje får påpraktet materiel, som foregriber en kommende militærordning. Det fremgik jo forøvrigt af debatten i 1947, at englænderne uden videre sendte os materiel til brug for brigaden uden at tage hensyn til, om de danske ønsker var på samme linie, eller hvilke planer man eventuelt havde her i landet. Det fremgår påny af forsvarsministerens forelæggelsestale, hvor urimelig denne ordning er. Vi betaler for det lejede materiel $\frac{1}{5}$ af den ansatte værdi årligt, og det vil sige, at hvis denne ordning nu forlænges, vil vi have betalt $\frac{4}{5}$ af værdien for det lejede materiel. Det ser noget underligt ud, når der i forelæggelsestalen står, at det, vi skal købe, kun er afdraget med $\frac{1}{5}$ af værdien. Det ærede

medlem hr. Harald Petersen gjorde opmærksom på, at det sikkert måtte skyldes en trykfejl. Det er muligt, at der også her skulle stå $\frac{4}{5}$, jeg er ikke i stand til at afgøre det; men alene det, at lejen svarer til samme beløb, som man giver i afdrag på det, man køber, viser dog et aldeles urimeligt forhold, og det er en såre ejendommelig form for udlejning. Det betyder, at man lister folk til at købe materiel, som man ellers ikke var interesseret i at få.

Til disse vore betæneligheder er i den forløbne periode kommet de betæneligheder, som forholdenes udvikling har medført. Denne udvikling er af en sådan beskaffenhed, at de udenrigspolitiske forudsætninger for brigadens udsendelse er bristet. Forudsætningen var jo nemlig en hjælp til en af de magter, der i fællesskab havde nedkæmpet Nazityskland, og som i henhold til Jalta- og Potsdamaftalerne holdt Tyskland besat for at sikre afnazificeringen, afviklingen af det tyske militærapparat, korps, og demontering af den tyske rustningsindustri med det formål at sikre oprettelsen af et fredeligt og demokratisk Tyskland, der ville leve i fred med sine naboer. Der var på dette grundlag enighed om, at Tysklands politiske og økonomiske enhed skulle opretholdes. Til administration af disse aftaler var nedsat et kontrolråd i Berlin og udenrigsministrenes fællesråd. Der blev, da lovforslaget her var til behandling i sin tid, af det ærede medlem hr. Viggo Stareke rejst spørgsmålet, om det nu også var rimeligt, at man kun hjalp en af disse besættelsesmagter. Det ærede medlem hr. Viggo Stareke gjorde udtrykkelig opmærksom på, at ikke mindst Sovjetunionen havde ydet en kæmpeindsats for at få Nazityskland slået ned og dermed sikret friheden og selvstændigheden for de europæiske lande. Vi affandt os på daværende tidspunkt med, at der kun blev drøftet spørgsmålet om en brigade til den engelske besættelseszone, men grundlaget og forudsætningen var jo dog, at man hjalp en af de stater, som havde været fremmest i kampen mod Hitlersystemet, en af de stater, som havde brug for en sådan hjælpende hånd; forudsætningen var naturligvis, at det blev en hjælp til samtlige allierede. Nu har vi konstateret, at enigheden om oprettelsen af Tyskland som politisk og militær enhed ikke længere er tilstede.